

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1996-1997

22 mei 1997

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heer Guy Swennen c.s. –

**houdende wijziging van artikel 48 van het Wetboek der Successierechten
inzake in partneriaat samenwonenden**

AMENDEMENTEN

**voorgesteld door de heer Guy Swennen,
na indiening van het verslag**

Zie

488 (1996-1997)

- Nr. 1 : Voorstel van decreet + Erratum
- Nrs. 2 en 3 : Amendementen
- Nr. 4 : Advies van de Raad van State
- Nrs. 5 tot 7 : Amendementen
- Nr. 8 : Verslag
- Nr. 9 : Reflectienota

Opschrift

Het opschrift vervangen door wat volgt :

“Voorstel van decreet houdende wijziging van het Wetboek der Successierechten door gelijkstelling wat de tarifiering betreft van in partneriaat samenwonenden met echtgenoten”.

Artikel 2

Dit artikel vervangen door wat volgt :*“Artikel 2*

In artikel 48 van het Wetboek der Successierechten worden in het tweede lid, in het vijfde lid in het opschrift van tabel I, in het zesde lid, en in het zevende lid in het opschrift van tabel II na de woorden “tussen echtgenoten” de woorden “of in partneriaat samenwonenden” telkens ingevoegd.”.

Artikel 3

Dit artikel vervangen door wat volgt :*“Artikel 3*

Aan hoofdstuk VI, afdeling I, van hetzelfde wetboek wordt na artikel 48 een artikel 48^l ingevoegd, dat luidt als volgt :

“Artikel 48^l

Als in partneriaat samenwonenden worden beschouwd twee personen van hetzelfde of verschillend geslacht die op het tijdstip van het openvallen van de nalatenschap van de eerststervende van hen beiden, sedert minstens drie jaar ononderbroken ingeschreven zijn in een partneriaatsregister van een gemeente van het Vlaamse Gewest en gedurende dezelfde periode een ononderbroken samenwoning hebben in een gemeente van het Vlaamse Gewest, te bewijzen met een uittreksel uit het bevolkingsregister.

De gemeenten van het Vlaamse Gewest houden een partneriaatsregister bij teneinde voormelde inschrij-

vingen mogelijk te maken, en dienen op verzoek van één van de ingeschrevenen een attest af te leveren aan de bevoegde fiscale administratie, waaruit de duurtijd van de inschrijving blijkt. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regelen voor de inrichting van het gemeentelijk partneriaatsregister.

Twee personen kunnen zich slechts samen inschrijven in het gemeentelijk partneriaatsregister onder de volgende voorwaarden :

- beiden zijn ingeschreven in het bevolkingsregister van de gemeente in kwestie ;*
- geen van beiden is gehuwd ;*
- beiden beschikken over de nodige bekwaamheid ;*
- tussen hen bestaat geen bloed- of aanverwantschap tot en met de derde graad.*

Indien de eerststervende van beiden in meerdere partneriaatsregisters ingeschreven was, of nog, meerdere malen in hetzelfde partneriaatsregister, wordt uitsluitend de laatste inschrijving in aanmerking genomen.

De gelijkstelling van in partneriaat samenwonenden met echtgenoten geldt voor de toepassing van de bepalingen van de hoofdstukken VI en VII van dit wetboek, met uitzondering van de artikelen 50, 51, 52², 56 en 60bis.”.

Artikel 4

A. In het eerste lid op de eerste regel het woord “nieuwe” schrappen.

B. Het tweede lid schrappen.

Artikel 5 (nieuw)

Een nieuw artikel 5 toevoegen, dat luidt als volgt :

“Artikel 5

In een overgangsperiode van drie jaar, ingaand op de dag van de bekendmaking van dit decreet in het Belgisch Staatsblad, worden als in partneriaat samenwonenden beschouwd twee personen van hetzelfde of verschillend geslacht die op het tijdstip van het openvallen van de nalatenschap van de eerstster-

vende van hen beiden ingeschreven zijn in een partneriaatsregister van een gemeente van het Vlaamse Gewest en een ononderbroken samenwoning hebben van drie jaar in een gemeente van het Vlaamse Gewest, te bewijzen met een uittreksel uit het bevolkingsregister.”

Artikel 6 (nieuw)

Een nieuw artikel 6 toevoegen, dat luidt als volgt :

“Artikel 6

Dit decreet treedt in werking de eerste dag van de derde maand volgend op de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van artikel 5 dat in werking treedt op de dag van de bekendmaking van dit decreet in het Belgisch Staatsblad.”

VERANTWOORDING

Onderhavig voorstel van decreet maakt het voorwerp uit van veelvuldige argumenten, overwegingen en juridische stellingnames, een parlementaire reflectienota inclusief.

Dit biedt het voordeel rekening te kunnen houden met de meest kritische analyses van elk onderdeel van dit voorstel.

In die optiek worden hiernavolgende juridisch-technische verfijningen voorgesteld.

De substantiële inhoudelijke kern van het voorstel blijft echter zonder meer intact : in partneriaat samenwonenden bekomen na drie jaar dezelfde tarieven successierechten als gehuwden, overeenkomstig de voorwaarden van dit voorstel van decreet.

1. De bevoegdheidskwestie

– Algemeen

De kwestie van de onrechtstreekse, impliciete bevoegdheden van het Vlaamse Gewest stelt zich absoluut niet. Ten onrechte werd en wordt het debat op dit vlak gevoerd.

Dit voorstel beperkt zich helemaal tot het wijzigen van de aanslagvoet en vrijstellingen van de successierechten. Deze aangelegenheid is conform artikel 4, § 2, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, zonder enige mogelijke betwisting een gewestbevoegdheid.

Het betreft dus een rechtstreekse, toegewezen en zuiver fiscale bevoegdheid van het gewest.

Elke fiscale maatregel is in enigerlei opzicht een maatregel die van beleid getuigt.

Ten onrechte wordt aan het voorstel verweten dat het afwijkt van of ingrijpt in het burgerlijk recht.

Wanneer de fiscale wetgever tarieven bepaalt, is hij niet gebonden door het burgerlijk recht. Evenmin als het aan de socialezekerheidswetgever verboden is in zijn regelgeving met feitelijke situaties rekening te houden, wat hij ook doet. Dat een fiscale wet incidenteel effect heeft op bepaalde maatschappelijke opties, volstaat niet om te besluiten dat men direct op het domein van het burgerlijk recht belandt.

Overigens regelt het voorstel geen aangelegenheid van burgerlijk recht : het burgerlijk recht verbiedt geen ongehuwd samenwonen. Dus het voorstel gaat niet in tegen een regel van burgerlijk recht ; het wijzigt dat burgerlijk recht niet.

Er is dan ook geen enkele reden om, naar aanleiding van een bevoegdheid die door de bijzondere financieringswet als een fiscale bevoegdheid is gekwalificeerd, naar de regel van de impliciete bevoegdheid te moeten terugrijpen.

In het raam van zijn fiscale maatregel mag, voor de uitvoering van de toepassing van de fiscale maatregel, de decreetgever de organisatie van de bewijslevering regelen ; hij kan conform artikel 46 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen de gemeenten daarbij inschakelen. De bewijslevering van het partneriaat bij wege van een gemeentelijk partneriaatsregister stelt dus volstrekt geen bevoegdheidsprobleem. Ook in dit opzicht komen de impliciete bevoegdheden absoluut niet ter sprake.

– Amendementen in verband met de bevoegdheidsafbakening binnen de artikelen van het Wetboek der Successierechten

Op grond van artikel 4, § 2, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, zijn de gewesten bevoegd om de aanslagvoet en de vrijstellingen van de successierechten te wijzigen.

In het advies van de Raad van State (Stuk 488 (1996-1997) - Nr.4, p.19, 1.2) wordt in verband met het toepassingsgebied het volgende gesteld :

“De gelijkstelling van samenwonenden met gehuwden is met dit voorstel beperkt tot de toepassing van de tarieven als bedoeld in artikel 48 van het Wetboek der Successierechten.

Ook andere bepalingen van dit wetboek hebben echter betrekking op de situatie van gehuwden. Indien het de bedoeling is van de indieners van het voorstel de gelijkschakeling ook op andere bepalingen betrekking te laten hebben, dan moet de verwijzing naar artikel 48 worden aangevuld met een opsomming van alle relevante artikelen of nog, moet de gelijkstelling gebeuren “voor de toepassing van dit wetboek.”.

In dat verband weerhield de Commissie voor Financiën en Begroting in artikel 4 het amendement dat bepaalt dat de bij dit decreet ingevoerde gelijkstelling tussen echtgenoten en “in partneriaat samenwonenden” geldt “voor de toepassing van dit wetboek”.

Bij nader inzien stelt dit een bevoegdheidsprobleem.

De federale wetgever blijft immers bevoegd op het vlak van de heffingsgrondslag, het toepassingsgebied en de procedure (artikel 4, §§ 2 en 4 van de bijzondere wet van 16 januari

1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en gewesten).

Daarom wordt bij amendement op artikel 3 voorgesteld de gelijkstelling van de in partneriaat samenwonenden te beperken tot de bepalingen van het Wetboek der Successierechten betreffende de aanslagvoet en de vrijstellingen, zoals terug te vinden in de artikelen 48 tot 60bis van dat wetboek.

Aldus wordt overschrijding van de federale bevoegdheidsgrens vermeden

Binnen de reeks artikelen van 48 tot 60bis van het Wetboek der Successierechten worden om andere dan bevoegdheidsredenen evenwel nog een aantal artikelen uitgesloten van toepassing. Daarvoor wordt verwezen naar de verantwoording sub III.

– *Amendement in verband met de territoriale bevoegdheid*

De bevoegdheid van het Vlaams Parlement in deze is beperkt door de territoriale bevoegdheidsomschrijving van het Vlaamse Gewest dat slechts bevoegd is in de vijf Vlaamse provincies.

Tot hiertoe is in het voorstel van decreet uitdrukkelijk bepaald dat uitsluitend de gemeenten van het Vlaamse Gewest een partneriaatsregister moeten houden. Niet uitdrukkelijk bepaald is echter of men kan ingeschreven zijn in het partneriaatsregister van één gemeente, terwijl men gedomicilieerd is in een andere gemeente. Men kan zich bijvoorbeeld voorstellen dat twee samenwonenden gedurende twee jaar gedomicilieerd zijn in een gemeente van het Vlaamse Gewest, waar ze ook zijn ingeschreven in het partneriaatsregister. Na twee jaar verhuizen ze naar Wallonië.

De vraag stelt zich of ze hun inschrijving in het partneriaatsregister kunnen behouden, en of hun samenwoning in een gemeente in Wallonië in aanmerking genomen kan worden. De huidige tekst aangenomen door de Commissie voor Financiën en Begroting beantwoordt die vraag niet uitdrukkelijk.

Om alle onduidelijkheid weg te werken, en vooral om binnen de territoriale bevoegdheidsomschrijving van het Vlaamse Gewest te blijven, wordt in artikel 48³, eerste lid (thans artikel 48¹, eerste lid), “gemeentelijk partneriaatsregister” vervangen door “partneriaatsregister van een gemeente van het Vlaamse Gewest” en wordt na “een ononderbroken samenleving hebben” “in een gemeente van het Vlaamse Gewest” ingevoegd.

II. Het gelijkheidsbeginsel

Het gelijkstellen op fiscaal vlak van huwelijks samenleven met niet-huwelijks samenleven is een beleidskeuze. Een keuze van die aard kan geen schending uitmaken van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. Er is zelfs meer : artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (EVRM) verleent aan elke burger het recht om zijn privéleven te organiseren zoals hij dat wil. In geen geval vloeit uit artikel 8 voort dat aan het huwelijk de prioriteit moet worden gegeven. Volgens het Verdrag is het huwelijk geen instelling die als instelling voorrang heeft. Men denke hier terloops aan de stelling van het Hof van Straatsburg in ver-

band met de verhouding ouders-kinderen. Het Hof stelt : Het recht op eerbiediging van het gezinsleven veronderstelt het bestaan van een familie, maar artikel 8 maakt geen onderscheid tussen het op een huwelijk gebaseerde en het buitenechtelijke gezin (Arrest Marckx, 13 juni 1979).

Men kan zelfs stellen dat het programmadecreet waarbij voor Vlaanderen de successierechten zijn gewijzigd, aan het EVRM-Verdrag voorbijgaat door het recht op gezinsleven, zoals het door Straatsburg wordt gezien, onvoldoende te onderkennen. In die optiek kan men stellen dat het voorstel terecht een ongelijkheid corrigeert.

Duidelijk uitgaande van een bescherming van het recht op het gezinsleven, zoals men dat mag kiezen, opteert het voorstel voor een gelijkenschakeling op fiscaal vlak, en op dat vlak alleen, van huwelijks en niet-huwelijks samenleven. Die gelijkheid zou maar geschonden zijn, mocht aan de ene groep dan wel aan de andere groep een voordeel worden toegekend dat zonder redelijke verantwoording of onevenredig zou zijn. Die vraag stelt zich terzake niet, althans niet met het voorstel, wel met het eerder genoemde programmadecreet, in welk decreet de Staat (het Gewest) nalaat zich te onthouden zich in de wijze van organisatie van het gezinsleven te mengen.

– *Amendement met betrekking tot het gelijkheidsbeginsel : betrekkelijk bloed- of aanverwanten tot en met de derde graad*

In dit verband dient verwezen te worden naar een passage uit de rechtspraak van het Arbitragehof in verband met het gelijkheidsbeginsel:

“De grondwettelijke regels van gelijkheid der Belgen voor de wet en van de niet-discriminatie sluiten niet uit dat een verschil in behandeling volgens bepaalde categorieën van personen zou worden ingesteld, voorzover voor het criterium van onderscheid een objectieve en redelijke verantwoording bestaat.” (Arbitragehof, nr.23/89 van 13 oktober 1989, overweging B.1.3).

De categorie van de bloed- en aanverwanten tot en met de derde graad is een beduidend verschillende categorie, in die zin dat de categorie van de bloed- en aanverwanten wel tot de erfopvolging kan worden geroepen en de duurzaam samenwonenden niet.

Daarenboven bestaat in het Wetboek der Successierechten steeds een tarifiering als aparte categorie voor de bloed- en aanverwanten tot en met de derde graad. Dat is een tweede verschil.

Een mogelijk gunstiger tarifiering voor bloed- en aanverwanten tot en met de derde graad in het Wetboek der Successierechten trachten te realiseren via dit voorstel van decreet zou twee verschillende categorieën vermengen en onoverkomelijke problemen met de mogelijke toets aan het gelijkheidsbeginsel stellen, aldus divers gespecialiseerde adviezen.

Omdat het twee in hoofdzaak verschillende categorieën betreft, vanuit de optiek van een objectieve en redelijke verantwoording, verzet het gelijkheidsbeginsel zich er niet tegen dat bloed- en aanverwanten tot en met de derde graad buiten het toepassingsgebied van dit voorstel van decreet vallen.

Als inschrijvingsvoorwaarde voor het partneriaatsregister wordt dus toegevoegd wat volgt :

“- tussen hen bestaat geen bloed- of aanverwantschap tot en met de derde graad”.

III. Overige juridisch-technische verfijningen en recapitulatie per artikel

Navolgende verantwoordingen van amendementen op de tekst van het voorstel van decreet zoals goedgekeurd door de Commissie voor Financiën en Begroting, houden de volgorde der artikelen aan.

Het opschrift van het voorstel van decreet

Artikel 48 van het Wetboek der Successierechten handelt niet over in partneriaat samenwonenden, wel over de tarieven van het successierecht en van het recht van overgang bij overlijden tussen onder meer (van elkaar ervende) echtgenoten. Vandaar het amendement om het opschrift van het voorstel van decreet te vervangen door wat volgt :

“Voorstel van decreet houdende wijziging van het Wetboek der Successierechten door gelijkstelling wat de tarifiering betreft van in partneriaat samenwonenden met echtgenoten”.

Conform een vaste rechtspraak sluit de term tarifiering evenzeer de verminderingen in, zodat het niet nodig is “verminderingen” apart te vermelden.

Artikel 1

Ongewijzigd

Artikel 2

Niet enkel in het opschrift van tabel I van artikel 48 van het Wetboek der Successierechten dienen de woorden “of in partneriaat samenwonenden” toegevoegd te worden na de woorden “tussen de echtgenoten”. Dit dient eveneens te gebeuren in het tweede en zesde lid van artikel 48 van het Wetboek der Successierechten, alsook in het opschrift van tabel II.

Artikelen 3 en 4

Teneinde volledige duidelijkheid te scheppen, is het aangegeven de definitie van “in partneriaat samenwonenden” in het Wetboek der Successierechten zelf op te nemen. Daarom wordt geopteerd om de definitie van “in partneriaat samenwonenden” op te nemen in een nieuw artikel 48¹ van het Wetboek der Successierechten.

Van de tweede zin (De gemeenten van het Vlaamse Gewest...) van het eerste lid van het in de tekst aangenomen door de commissie voorgestelde artikel 48³ (thans artikel 48¹) wordt een afzonderlijk tweede lid gemaakt.

Teneinde uniformiteit na te streven in de organisatie van het partneriaatsregister in de gemeenten van het Vlaamse Gewest, wordt volgende zinsnede toegevoegd : “ De

Vlaamse regering bepaalt de nadere regelen voor de inrichting van het gemeentelijk partneriaatsregister.”.

Teneinde de Vlaamse regering enerzijds en de Vlaamse gemeenten anderzijds toe te laten een partneriaatsregister in te richten, wordt voorgesteld de inwerkingtreding van het decreet vast te stellen op de eerste dag van de derde maand volgend op de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad. Deze bepaling wordt een nieuw artikel 6.

Het tweede lid van het in de tekst aangenomen door de commissie voorgestelde artikel 48³ van het Wetboek der Successierechten (thans artikel 48¹, derde lid) vangt aan met de woorden “Twee natuurlijke personen”. Dit blijkt pleonastisch te zijn. Uit het eerste lid volgt reeds dat het om “natuurlijke personen” moet gaan. In hetzelfde lid wordt voorgesteld “beide” te vervangen door “beiden”, vermits het een verwijzing naar personen betreft.

In datzelfde lid dient de volgende tekst in navolgende volgorde te worden opgenomen na de woorden “onder de volgende voorwaarden”.

- beiden zijn ingeschreven in het bevolkingsregister van de gemeente in kwestie ;
- geen van beiden is gehuwd ;
- beiden beschikken over de nodige bekwaamheid ;
- tussen hen bestaat geen bloed- of aanverwantschap tot en met de derde graad .

Tevens wordt na dat derde lid van artikel 48¹ in een vierde lid voorzien als volgt :

“Indien de eerststervende van beiden in meerdere partneriaatsregisters ingeschreven was, of nog, meerdere malen in hetzelfde partneriaatsregister, wordt uitsluitend de laatste inschrijving in aanmerking genomen.”.

De samenlezing van de bepalingen van de eerste streep en van het vierde lid, samen met het wegvallen van de inschrijvingsvoorwaarde dat men niet in meerder partneriaatsregisters mag ingeschreven zijn, lost meerdere resterende problemen tegelijkertijd op :

- de uitschrijving/beëindiging of beter de wijze van formele beëindiging van het partneriaat is geen fiscale zaak, evenmin noodzakelijk om de beoogde fiscale maatregel sluitend te maken. Dat wordt onderlijnd in het advies van de Raad van State ;
- zonder dat de decreetgever zich op enigerlei manier in een wijze van beëindiging voorziet of dit organiseert, wordt wel in een sluitend systeem voorzien dat elke moeilijkheid inzake toepassingsvoorwaarden uitsluit. Daartoe diende wel de voorwaarde dat men niet in meer dan één partneriaatsregister kan zijn ingeschreven, geschrapt.

Het feit dat men in meer dan twee registers kan zijn ingeschreven, stelt geen probleem, aangezien het partneriaat louter een element van fiscale bewijslevering betreft, en uiteindelijk bij overlijden en vervuld zijn van de andere voorwaarden, slechts één inschrijving in het partneriaatsregister van tel is, met name de laatste.

In het tweede lid van het in de tekst aangenomen door de commissie voorgestelde artikel 48³ (dat dus artikel 48¹, derde lid wordt) wordt verwezen naar de artikelen 1123 en 1124 van het Burgerlijk Wetboek. De inschrijving in het partneriaatsregister veronderstelt geen inschrijving van een vermogensrechtelijke regeling tussen de betrokken partners, terwijl de verwijzing naar de artikelen 1123 en 1124

van het BW verbintenisrechtelijk contractuele bekwaamheidsregels betreft. Het volstaat te vermelden dat beiden de nodige bekwaamheid hebben. De derde streep wordt dan ook : “beiden beschikken over de nodige bekwaamheid.”.

In verband met het in de tekst aangenomen door de commissie voorgestelde artikel 48³, eerste lid (thans artikel 48¹, eerste lid) wordt “gemeentelijk partneriaatsregister” vervangen door “partneriaatsregister van een gemeente van het Vlaamse Gewest” en wordt na “een ononderbroken samenwoning hebben” “in een gemeente van het Vlaamse Gewest” ingevoegd.

Verder worden nog twee wijzigingen voorgesteld van het in de tekst aangenomen door de commissie voorgestelde artikel 48³ (thans artikel 48¹), dit om moeilijkheden te vermijden die zouden kunnen rijzen met enerzijds de privacy-kwestie en anderzijds het gelijkheidsbeginsel

Een door sommigen geuite bezorgdheid betreft de kwestie van de privacy. In die optiek wordt de zinsnede “en dienen op verzoek van..” vervangen te worden als volgt : “en dienen op verzoek van één van de ingeschrevenen een attest af te leveren aan de bevoegde fiscale administratie, waaruit de duurtijd van de inschrijving blijkt”.

Aldus kan zo een attest enkel bezorgd worden aan de bevoegde fiscale administratie. Anderzijds dient de open deur ingetrapt door te stellen dat partneriaatsregisters uiteraard onder de federale wet omtrent de privacy vallen. De decreetgever kan, vermogen en behoeft terzake niets te regelen.

Zoals in deel II uiteengezet met betrekking tot het gelijkheidsbeginsel, wordt volgende inschrijvingsvoorwaarde heringevoerd : “- tussen hen bestaat geen bloed- of aanverwantschap tot en met de derde graad”.

Supra in deze verantwoording (sub I) is al uiteengezet dat de draagwijdte van “voor de toepassing van dit wetboek” problemen stelt, omdat de federale wetgever immers bevoegd is op het vlak van de heffingsgrondslag, het toepassingsgebied en de procedure. Daarom wordt de gelijkstelling beperkt tot de aanslagvoet en de vrijstellingen, zoals terug te vinden in de artikelen 48 tot en met 60bis van het Wetboek der Successierechten.

Maar zelfs beperkt tot die artikelen, stellen zich nog vier problematieken. Deze verwijzing zou in dat geval onder meer slaan op artikel 56 van het Wetboek der Successierechten dat een belastingvermindering in de vorm van een belastingkrediet toekent aan de langstlevende echtgenoot. Terzake geldt evenwel de vereiste dat het moet gaan om “een door de wet tot de erfenis geroepen erfgenaam”.

Welnu, ongehuwd samenwonende partners die geen bloedverwanten zijn, komen nooit tot elkaars erfenis ingevolge de wet. Daartoe is een testament vereist. Hier stelt zich ook de vraag of de bijkomende vermindering voor de langstlevende echtgenoot tot beloop van de helft van de bijkomende verminderings die de gemeenschappelijke kinderen samen genieten (artikel 56, tweede lid van het Wetboek der Successierechten) ook geldt voor de langstlevende partner die met de vooroverleden partner minderjarige kinderen heeft. Een positief antwoord is niet conform de ratio legis.

Verder is er voor de toepassing van artikel 50 van het Wetboek der Successierechten op samenwonende partners die gewezen echtgenoten met gemeenschappelijke kinderen zijn, geen gelijkstelling vereist.

Hetzelfde geldt voor artikel 60bis van hetzelfde wetboek dat toepasselijk is op erfverkrijgingen door om het even welke erfgerechtigde.

Ook in verband met artikel 52² geldt een probleem. Gezien niet conform de ratio legis valt dit artikel ook niet onder het toepassingsgebied.

Om deze redenen worden deze artikelen uit het toepassingsgebied gehaald. Het laatste lid van artikel 48³ (thans artikel 48¹) wordt in die zin aangepast.

Voorts worden nog twee legistiek-taalkundige aanpassingen voorgesteld :

- artikel 3 van de tekst aangenomen door de commissie : in het vierde lid van het in de tekst aangenomen door de commissie voorgestelde artikel 48³ (thans artikel 48¹, vijfde lid) is de zinsnede “gelijkstelling tussen” niet correct. Men stelt iets of iemand gelijk “met” iets of iemand, niet “tussen”. Vandaar dat deze zinsnede vervangen wordt als volgt : “De gelijkstelling van in partneriaat samenwonenden met echtgenoten geldt ...” ;
- artikel 4 van de tekst aangenomen door de commissie : in het eerste lid wordt verwezen naar “de nieuwe tarieven”. Het woord “nieuwe” dient om evidente redenen te worden geschrapt. Tenslotte wordt het tweede lid van artikel 4 om legistische redenen ondergebracht in een nieuw artikel 5.

Artikelen 5 en 6

Eerder in deze verantwoording werd aandacht besteed aan het waarom en de inhoud van die artikelen.

Guy SWENNEN